

דף ט.

עין משפט א.ב.ג.

אה"ע סימן ו סעיף יד

יז. כהן שטען על אשתו שהיא דרוסת איש, אסורה לו דשמא לפני הקידושין, שמא לאחר הקידושין, דאפי' באונס נאסרה^א. אבל ישראל שטען כך מותרת לו דיש ב' ספיקות א' כנ"ל ב', שמא באונס שמא ברצון, חוץ מאם קידשה אביה פחות מג' שנים ויום אחד דיש רק ספק אחד שאסורה גם לבעלה ישראל.

אה"ע סימן פח סעיף ז

י. כשטענתו טענה לענין בתולים, אם הוא כהן^ב אסורה עליו, ואם הוא ישראל^ג מותרת לו^ד, אא"כ קיבל אביה קידושין כשהייתה פחות מבת ג' שנים ויום אחד. וי"א דאם היא קטנה לפנינו^ה אינה אסורה לישראל.

עין משפט ד.

אה"ע סימן מח סעיף א

א. הוא אומר קידשתיו^ו, והיא אומרת לא קידשתני, הוא אסור בקרובותיה, והיא מותרת בקרוביו, והוא הדין להיפך.

א. ואם אומרת ברי לי לפני הקידושין, ס"ל לרמב"ן ורשב"א דנאמנת ומותרת אפי' לבעלה כהן. אבל המגיד ברמב"ם ס"ל דאף שטוענת ברי לפני הקידושין אסורה. כ"כ הח"מ.
ב. בזמן הזה שמקדשין בשעת החופה ותוך ז' בא עליה ויש עמה אנשים גדולים וקטנים, מותרת אף לבעלה כהן, שבודאי לא זינתה תחתיו אלא לפני כן, תולין במצוי, כ"כ הח"מ.
ג. אך הכתובה הפסידה אם לא שטוענת ברי לי שנאנסתי, כמו בסעיף ט', כ"כ בח"מ.
ד. שאז אין ב' ספיקות דשם אונס אחד הוא, כמו שכתבו התוס' שם והמ"מ עיין בח"מ. וא"כ יש רק ספק אחד שמא ברצון שמא באונס.

ה. דפיתוי קטנה אונס הוא, וי"א דדוקא שאינה מתרצת עצמה אבל אמרה נאנסתי נאמנת ולא אסורה לבעלה ישראל אף שקיבל אביה קידושין בה פחות מבת ג' שנים ויום אחד. וה"ה באשת כהן, אם אומרת ברי לי שקודם אירוסין נאנסתי דנאמנת. כ"כ הח"מ.

ו. היינו בעדים בפני פלוני ופלוני והלכו להם למדינת הים, אבל אמר קידשתיו סתם יכול לפרש דבריו היינו בלי עדים כ"כ הטור והרא"ש בתשובה. ויש להסתפק בת"ח שיודע

את הספרים של הרב מ. אלהרד שליט"א אב"ד בירושלים מעוטרים בהסכמותיהם של גדולי ישראל,
ניתן להשיג בהוצאת "כתרים" בטלפון 02-5712225 או 0584150477

אח"ע סימן יא סעיף א

א. קינא לה בעלה ונסתרה^א, ולא שתתה מי המרים אסורה לבעלה, ואחרי שבעלה גירשה אסורה לזה שנתייחדה עמו, ואם נישאת לו תצא אפי' יש לה בנים ממנו^ב. אבל מבעלה אין מוציאים אלא אם כן נסתרה אחרי הקינוי.

ב. אם לא קדם קינוי רק שבאו עדים^ג שנסתרה עם איש זה ובא ומצאה שעומדת על המטה וחוגרת, או יוצאים ממקום אפל, או מנשקים^ד זא"ז, או נכנסו זא"ז והגיפו הדלתות אחריהם^ה, או דבר מכווער אחר. אם הוציאה בעלה משום דבר מכווער זה, לא תנשא לנטען. ואם נישאת תצא, אך אם היו בנים^ו לנטען ממנה לא תצא.

ג. במה דברים אמורים כשיצא^ז קול דלא פסיק יום ומחצה, ולא היו

שאינן קידושין בלא עדים אם אמר סתם, אם נאמן אח"כ לומר שקידשה בלי עדים. עיין בח"מ.

ז. מגמ' סוטה כ"ז ויבמות כ"ד וכ"ה. ולא שתתה מי המרים בין שלא רצה בעלה להשקותה בין שלא רצתה היא, ודבר זה צ"ע אם עומדת וצווחת טהורה אני ורוצה לשתות ובעלה מעכב למה תאסר לנחשד. ח"מ. וה"ה דאשה זו אסורה לכהן אחרי מיתת בעלה.

ח. ובזה"ז אם בעלה רוצה לגרשה בעדי כיעור בע"כ רשאי, דבזה לא תיקן ר"ג. כ"כ מהר"ם מלובלין ודלא כרש"ל. כ"כ הב"ש בס"ק ו'. ומשמע מהשו"ע דאף לצאת ידי שמים אינו חייב להוציאה.

ט. ובעינין עדים כשרים ולא קרובים. כ"כ הב"ש בס"ק י"ב משב"י.

י. הח"מ מסתפק האם כל זה דוקא בצירוף כיעור ששהו לפני כן שיעור כדי טומאה, או אף בלי שהו חיישינן שנטמאה פעם אחרת, ועיין בשו"ת הרב מזרחי סי' כ"ה.

כ. היינו במנעול. כ"כ הרשב"א.

ל. כן פירש הרי"ף דחוזר על הנטען כ"כ הגאון. ורמב"ם ורא"ש פירשו דאע"פ שיש בנים מהראשון תצא.

מ. כתבו הרש"ל והב"ח דהקול לא מכח העדי כיעור, אלא מדבר אחר. כ"כ הב"ש ס"ק ט"ו.

את הספרים של הרב מ. אלתר שליט"א אב"ד בירושלים מעוטרים בהסכמותיהם של גדולי ישראל, ניתן להשיג בהוצאת "כתרים" בטלפון 02-5712225 או 0584150477

אויבים לאף צד. ואם¹ חסר דבר מכל הנ"ל, אם נישאת לנטען² לא תצא, אפי' אין לה בנים ממנו. ואפי' בא עד אחד³ ואומר שזינתה עמו לאו כלום.

הגה: ד. עדי כיעור מצטרפים⁴ דשאני מעדי קידושין, ואף שראו זה אחר זה וכיעורים שונים.

אה"ע סימן קעח סעיף יד

עין משפט ו.

יד כ. בא עד אחד והעיד שנטמאה מאותו שקינא לה, תצא בלא כתובה, אפילו אם עד זה הוא מעדי הסתירה, אפי' עבד או שפחה או קרוב כשרים לעדות זו של טומאה⁵.

נ. מלשון זה משמע דלא תנשא לכתחילה, ויראה דאף מכח הקול בעלמא לא תנשא דירחיק עצמו מלזות שפתיים, כמו הנטען מהשפחה והנוכרית. כ"כ הח"מ.

ס. מגמ' קידושין ס"ו, מההוא סמיה.

ע. ודעת רש"י ביבמות כ"ה דמוציאים אף מבעלה ע"י קול דלא פסיק, אפי' לא הוחזק בבי"ד עם עדי כיעור. כ"כ הב"ש ודוקא אם אין לו בנים ממנה. אבל הח"מ תמה דאף דיש לו בנים מוציאים, דבהרמב"ם להדיא כתוב להיפך. אבל באחד מהם דהיינו קול או עדי כיעור אין מוציאים. ואם בעלה הוציאה בדבר אחד וכנסה הנחשד, מוציאים ממנו אם אין לה בנים מהנחשד דכן משמע מהרי"ף ורמב"ם.

פ. ממדרכי ביבמות כ"ה. וה"ה עדי טומאה אע"ג דטומאה שראה זה לא ראה זה. כ"כ הח"מ לפי טעם הב"י דאיסורי דומיא לממון. ומשמע דעד אחד בכיעור לאו כלום, אולם אם מהימן ליה נאמן. כ"כ הח"מ, והב"ש חולק אף במהימן ליה. ובענין עד אחד בכיעור עיין רא"ש יבמות ודעת ר"ת שם.

וה"ה בעד אחד בטומאה לאו כלום אם לא שמהימן ליה כבי תרי דנאמן כ"כ הח"מ והגאון הכריע כהח"מ ודלא כב"ש.

צ. הואיל ויש רגליים לדבר והיה כבר קינוי בעדים וסתירה בעדים משום כך עד אחד נאמן, ודוקא שמעיד שזינתה עם זה שקינא לה, אבל העיד שזינתה עם אחר לא, וגם בעינן שהעיד שזינתה עמו באותה פעם שנסתרה בעדים. אך קשה דאם נסתרה בעדים תיפוק ליה שנאסרה מכח הסתירה, ולמאי בעינן גם לעדות טומאה של העד אחד, ותיירץ הב"ש דנפ"מ בזמן המקדש שאינה שותה ולפסק השו"ע גם נפ"מ אם בא עוד עד אחד והכחישו לעד הטומאה, שהעד הראשון נאמן דיש לו דין כתרי, ואפי' לא פסקו עדיין בי"ד על פיו. וחילק בין נאמנותו של העד מן התורה לנאמנותו של העד מדרבנן, דאם נאמנותו מן התורה

את הספרים של הרב מ. אלהרד שליט"א אב"ד בירושלים מעוטרים בהסכמותיהם של גדולי ישראל,
ניתן להשיג בהוצאת "כתרים" בטלפון 02-5712225 או 0584150477

דף ט:

עין משפט א.

אה"ע סימן סח פעיף ג.ו

ג. ד. ב' סימנים הם לכתולה, דמים שותתים בסוף ביאה ראשונה, ודוחק בביאה ראשונה.

ג. ה. טענת דמים ישנה בין בגדולה בין בקטנה, אבל פתח פתוח אינה טענה בכוונת.

ו. ח. אם טען פתח פתוח אומרים לו שמא הטית או לא בעלת בנחת ולא הרגשת, ואם אומר לא היטתי אלא פ"פ מצאתי נאמן אם לא בגרה עדיין. וי"א דאם מצא דם אינו יכול לטעון פ"פ.

הגה: ט. י"א דטענת פ"פ אינו יכול לטעון אלא נשוי, אבל בחור אם יטען כן מלקין אותו ולא נאמן, ולהרמב"ם נאמן, אף שמלקין אותו מטעם שהוא חשוד על הזנות.

נאמן בהכחשה אפי' לא פסקו בי"ד על פיו והוא מתוס' פ"ב דכתובות והרמב"ם והטור, ועיין ב"ש ס"ק י"א. ועד אחד שנטמאה בסוטה נאמן כבי תרי דבר תורה.

ק. כתובות ל"ו ע"א.

ר. ר"י בטור דכל זמן שיש דם אין פתוח לגמרי ועיין בח"מ. ופ"פ בגמ' איירי כשאבדה המפה כ"כ ה"ה.

את הספרים של הרב מ. אלהרד שליט"א אב"ד בירושלים מעוטרים בהסכמותיהם של גדולי ישראל, ניתן להשיג בהוצאת "כתרים" בטלפון 02-5712225 או 0584150477